

РЕШЕНИЕ

№ 1014

гр. София, 21.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Христо Минев

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **9620** по описа за **2021** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63 ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по кас.жалба на С. Б. А. от [населено място] и с проц.представител адв. И.Н. против Решение от 02.07.21г по нахд № 13812/20г на СРС, НО, 101ви състав, с което е потвърден Електронен фиш № 1650630/21.09.17г, издаден от СДВР-О“ПП“ на касатора, на осн. чл. 189 ал.4 вр. чл. 182 ал.1 т.3 от ЗДвП, за нарушение на чл. 21 ал.1 от ЗДвП, като е наложено адм.наказание „глоба“ в размер на 100лв. Това е второ разглеждане на делото, след като с Решение по кас.дело № 5497/20г на АССГ е отменено Решение по първоначално образуваното срещу ел.фиш- нахд № 17191/18г. и делото е върнато на СРС за ново произнасяне.

В кас.жалба и уточняваща такава се твърди, че решението е мат. незаконосъобразно, като се моли за отмяната му и отмяна на ел.фиш, претендират се разноски. Сочи се, че и при новото разглеждане на делото от СРС не са събрани указанията от АССГ/при първото кас.обжалване/- доказателства за спазването на чл.10 ал.3 от Наредба № 08121з-532/12.05.15г и чл.165 ал.2 т.6 и т.7 вр. чл. 189 ал.4 и сл. от ЗДвП.В съд.заседание касаторът не се явява или представлява. В писмени бележки се прави изрично позоваване на изтекла давност от 4.5 години, считано от датата на нарушението.

Ответникът СДВР-О“ПП“ не се представлява в съд.заседание. Депозирани писмени бележки от проц.представител юрк.В., в които кас.жалба се оспорва като

неоснователна и се моли за отхвърлянето ѝ, както и за присъждане на юрк.възнаграждение, оспорва се като прекомерен адв.хонорар на касатора. Оспорват се доводите на касатора и се твърди, че правилно са приложени чл.189 ал.4 вр. чл. 188 вр. чл. 182 ал.1 т.3 от ЗДвП.

Прокурорът изразява становище за неоснователност на кас.жалба.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу решение по чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

В случая касаторът твърди мат.незаконосъобразност и изтекла давност.К..състав намира, че след като нарушението е с дата 27.06.17г, то погасителната давност от 4.5 години е изтекла на 27.12.21г/а делото е разгледано и обявено за решаване на 04.02.22г/. Нормата на чл.11 от ЗАНН препраща към чл.81 ал.3 вр. чл. 80 ал.1 т.5 от НК, като съгл. ТП № 1/15г на ОСНК на ВКС и ОС на Втора колегия на ВАС-погасителната давност се прилага и в производствата по ЗАНН.Поради което/поради изтекла погас.давност/, следва Решението на СРС да се отмени/без да се разглеждат останалите възражения на касатора за неговата мат.незаконосъобразност- поради неправилно приетите от СРС доказаност на самото нарушение и приложен относим проц.ред по ЗДвП/ и вместо него да се постанови ново, с което да се отмени НП и прекрати адм.нак.производство.

При този изход на спора, на осн. чл. 63д ал.1 от ЗАНН вр. чл. 143 ал.1 от АПК-на касатора следва да се присъдят сторените по това дело разноски-200лв. договорен и платен в брой адв.хонорар за тази кас.инстанция. Има оспорване от ответника за прекомерност на този хонорар/по чл.63д ал.2 от ЗАНН/, но доколкото мин.размер на адв.хонорар по чл. 18 ал.2 вр. чл.7 ал.2 т.1 от Наредба № 1/04г е 300лв, то платеният хонорар е под минималния и не подлежи на намаляване.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.1 и чл.222 ал.1 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 02.07.21г по нахд № 13812/20г на СРС, НО, 101ви състав, по кас.жалба на С. Б. А. от [населено място]

И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВИ:

ОТМЕНЯ Електронен фиш № 1650630/21.09.17г, издаден от СДВР-О“ПП“ на С. Б. А. от [населено място].

ПРЕКРАТЯВА административно-наказателното производство.

ОСЪЖДА Столична Дирекция на вътрешните работи да заплати на С. Б. А. от [населено място] сумата от 200лв/двеста лева/, представляваща разноските за тази инстанция.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: